

Trenta anys de presó per a la infanticida de Lloret

L'Audiència de Girona l'ha condemnada per dos assassinats amb l'agreujant de parentesc i els atenuants de confessió i alteració mental
Es té en compte que va “contribuir” en la investigació

L'acusada va ser jutjada el mes passat a l'Audiència de Girona, on un jurat la va declarar culpable Foto: LLU SERRAT.

Lianne Smith, la dona de nacionalitat britànica que va matar els seus dos fills a Lloret de Mar el 17 de maig del 2010, ha estat condemnada per l'Audiència de Girona a 30 anys de presó com a autora de dos delictes d'assassinat amb l'agreujant de parentesc i els atenuants de confessió i d'alteració mental. Segons es recull en la sentència de la secció quarta, va perpetrar els crims a l'habitació número 101 de l'hotel Miramar, pels volts de les nou del vespre. Primer va asfixiar el seu fill Daniel, d'11 mesos, a qui va cobrir el cap amb una bossa de plàstic, i després va usar el mateix mètode per deixar sense respiració Rebeca, que tenia 6 anys. El tribunal considera que es va aprofitar de “la impossibilitat absoluta”

dels menors per defensar-se, i, pel que fa al seu estat psíquic, s'afegeix que en el moment dels fets l'acusada patia una depressió emocional patològica, un trastorn psicòtic que no va quedar especificat pels psiquiatres durant el judici i tenia les capacitats volitives i cognitives “afectades greument”.

L'endemà, a dos quarts de dues del migdia, va baixar a la recepció i va demanar a la noia que hi havia darrere el taulell que avisés la policia i personal sanitari perquè tenia la intenció de confessar els assassinats, de tal manera que “va contribuir en la investigació” i en l'esclariment del fatídic succés.

Sense dubte de l'autoria En la sentència es detalla que en cap moment s'ha posat en dubte que els crims els hagués perpetrat una altra persona, ja que hi ha declaracions de la mateixa Lianne en què reconeix que va treure la vida als petits –al judici, per exemple, es va reproduir un vídeo en què se la veia a l'hotel poques hores després del doble assassinat, explicant com va asfixiar les víctimes i com va intentar suïcidar-se posteriorment–. Els efectius que van prestar el seu testimoni en la sessió oral, a més, van afirmar que no hi havia signes de forçament en la porta i les finestres de l'estança on s'allotjava amb els nens, de manera que es descartava que hi hagués entrat un desconegut. A aquests arguments s'hi suma el fet que quan la imputada va accedir a l'habitació amb el primer agent que va arribar a l'hotel, ella li va assenyalar els llits on hi havia els cadàvers, donant a entendre “explícitament” que estava darrere de les morts.

S'ha desestimat que tingués les facultats mentals completament anul·lades, perquè quan va ser interrogada va dir que sabia que el que havia fet estava malament. I, just després dels crims, va escriure notes “congruents i coherents”, i fins i tot va preparar un sobre amb els diners que va calcular que devia a l'hotel.

Publicat a:

-El Punt Avui. Comarques Gironines 04-07-2012 Pàgina 41

Font del document:

http://www.elpuntavui.cat/noticia/article/24-puntdivers/4-divers/556690-trenta-anys-de-preso-per-a-la-infanticida-de-lloret.html?piwik_campaign=rss&piwik_kwd=messPunt+divers&utm_source=rss&utm_medium=messPunt+divers&utm_campaign=

gn=rss